

*Motto: „Vám, živí – abyste nezapomněli,
Vám, mrtví – abyste nebyli zapomenuti.“*

Bouře v Karpatech

Loni vyšla v Našem vojsku knížka generála Oldřicha Kvapila Bouře v Karpatech. Pod velením Ludvíka Svobody prošel počínaje Polskem (*v roce 1939, pozn. autora*) celou bojovou cestu naší vojenské jednotky v SSSR. Svoje vzpomínky věnuje převážně karpatsko-dukelské operaci, které se zúčastnil ve funkci náčelníka štábu 2. samostatného polního praporu 1. čs. brigády.

V karpatsko-dukelské operaci to byl náš nejspěšnější útvar – 2. prapor dobyl kótu 534, pak Hyrowu horu a bezejmennou výšinu u Zyndranowé. Ráno 6. října 1944 jako první útvar sboru vstoupil na půdu vlasti. V prvních bojích na našem území po druhé vykrvácel. Několik týdnů zůstal v boji jako jediný prapor brigády pod názvem „skupina druhého praporu“ (také „skupina Knop“) po vstřebání zbytků dalších dvou praporů brigády. V tomto složení zničil nepřítele na Obšáru a při pronásledování jako jediný útvar překročil rozvodněnou řeku Ondavu.

Generál Kvapil poutavou formou přibližuje tvr-

dé boje v krajně nepříznivých podmínkách. Vzpomíná na jednotky praporu i na jednotlivce, kteří se zvláště vyznamenali. Svého nejbližšího nadřízeného – velitele praporu – charakterizuje takto: „Klidný, náročný velitel s vysoce vyvinutým smyslem pro čestné a otevřené jednání. Téměř nepoužíval frontového slovníku, vždy byl velmi slušný. Když už mu někdy ujel jazyk, tedy tak nějak uvážlivě. Svými nekompromisními postoji ve všech situacích, uměním pochopit potřeby velitelů a jednotek, uvážlivým velením si získal velkou autoritu u všech podřízených. Stejně jako svým příslovečným klidem a osobní statečností. Když bylo několikrát v bojích o kótu 534 horko i nám ve štábu, klidně vzal samopal a odrážel spolu s námi útok nepřítele.“

Velitelem 2. praporu byl plukovník (tehdy štábní kapitán) Josef Knop. Narodil se 30. 1. 1909 v Žamberku. Po absolvování vojenské akademie sloužil na Slovensku. Po kapitulaci v roce 1938 žil v Žamberku (zaměstnán u ČSD v Letohradě). Již v únoru 1939 odešel do Anglie. Zúčastnil se bojů ve Francii a v Anglii. Asi v roce 1943 odešel na svoji žádost do SSSR. Za bojové zásluhy byl vyznamenán řádem Suvorova, pěti čs. válečnými kříži, dvěma francouzskými, anglickým, polským a dalšími čtyřmi čs. vyznamenáními. Zemřel 4. 4. 1966 v nemocnici v Ústí nad Orlicí.

*Pavel Svědihor
pro Kulturní zpravodaj Žamberka 1985*

Článek nebylo povoleno otisknout

Poznámka autora:

Josef Knop zemřel 1. 4. 1966